

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203058
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419203058.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: C. Y., T.: XX.XX.XXXX, U. H. Y. Y. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 2 555,48 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne 245,08 eur s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobkyňi 135,72 eur spolu s 5 % úrokmi z omeškania od 04.04.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci tak, že omeškanie č i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 21.10.2019 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu zo dňa 02.07.2020 č.k. 4Csp 98/2019-61 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 2.555,48 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.555,48 eur od 04.04.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 25.07.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len spoločnosť „Consumer Finance Holding a.s.“) uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 7140536/5570504332, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 4.000 eur. Žalovaná sa v zmluve zaviazala zaplatiť spoločnosti celkom 6.973,20 eur v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške po 116,22 eur. Žalovaná dohodnuté splátky neplatila riadne a včas. Do dňa podania žaloby na pôžičku zaplatila len 3.699 eur. Listom zo dňa 26.01.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanú vyzvala k okamžitej jednorázovej úhrade všetkých dlžných splátok v dodatočnej lehote dlhšej ako 30 dní. Žalovanú súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená celú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zosplatiť. Žalovaná dlžné splátky ani v dodatočnej lehote nezaplatila. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. využila svoje oprávnenie a podľa čl.12.2. zmluvných podmienok postupom v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 19.03.2017 celý dlh zo zmluvy o pôžičke predčasne zosplatnila, čo žalovanej oznámila listom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, zo dňa 29.03.2017.

3. Dlh žalovanej ku dňu podania žaloby zástupca žalobkyne v žalobe špecifikoval sumou 2.555,48 eur s tým, že žalobkyňa ku dňu podania žaloby mala zaplatiť celkom sumu 6.172,68 eur, pozostávajúcu z 31 mesačných splátok splatných do zosplatnenia celého dlhu v sume 3.602,82 eur (31 x 116,22 eur), a zo zosplatnenej časti dlhu vo výške 2.569,86 eur. Táto suma je znížená o sumu 3.699 eur, ktorú žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila. Žalobou si žalobkyňa uplatnila aj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 82,08 eur a nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z celkovej sumy 2.555,48 eur v zákonnej výške 5% ročne, a to od 6. dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Toto písomné oznámenie bolo žalovanej zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní. Predmetom žaloby nie je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyčíslenej v priloženom prehľade splátok a úhrad vo výške 354,21 eur.

4. Aktívnu legitímáciu žalobkyne v konaní zástupca žalobkyne dôvodil jednak zánikom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. ku dňu 01.01.2018 na základe projektu jej rozdelenia zlúčením s právnym nástupníctvom Všeobecnej úverovej banky a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155. Jednak písomnou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, a žalobkyňou, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod pohľadávky zo dňa 29.05.2020.

5. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil listiny, a to zmluvu označenú ako „ZMLUVA O POSKYTNUTÍ NAJĽAHŠEJ POŽIČKY ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE“, prehľad splátok a úhrad, listinu „Predžalobná upomienka“ spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, a notársku zápisnicu zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu zániku spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami ku dňu 01.01.2018.

6. Na výzvu súdu na doplnenie skutkových tvrdení o špecifikáciu nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zástupca žalobkyne reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 17.01.2020, ktorým zobral žalobu sčasti, a to ohľadne nároku na náhradu týchto nákladov vo výške 80,08 eur s prísl. späť. Späťvzatie bližšie neodôvodnil. Navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

7. V rámci prípravy pojednávania súd uznesením zo dňa 05.03.2020 vyzval žalovanú podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanej doručené dňa 17.04.2020. Žalovaná písomným podaním doručeným súdu dňa 11.05.2020 oznámila, že bola v tom, že úver splatila. Prišlo jej o tom aj nejaké potvrdenie. Ak to tak nie je, je ochotná doplatiť v primeraných splátkach sumu, ktorú si požičala. T.č. je na rodičovskej dovolenke a jej príjem jej neumožňuje dlh splatiť naraz.

8. Súd na deň 07.05.2021 nariadil vo veci termín prvého pojednávania. V záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia spolu s predvolaním na toto pojednávanie oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie veci tak, že žalobu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní, a to nepreukázania splnenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou na žalobkyňu upravených v ust. § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov, predbežne považuje za nedôvodnú. Vyzval ho, aby v prípade, že na podanej žalobe trvá, skutkové tvrdenia vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne v konaní doplnil.

9. Na oznámenie predbežného právneho posúdenia sporu zástupca žalobkyne reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 17.03.2021. V podaní opakovane poukázal na čl. 12.2 zmluvy o pôžičke, v ktorom zmluvné strany dojednali podmienky vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky. Uviedol, že nakoľko žalovaná bola v omeškaní viac ako 90 dní, listinou „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.01.2017 bola upozornená na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky. Keďže u žalovanej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobkyne pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky ku dňu 19.03.2017. Následne pohľadávka voči žalovanej bola v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách postúpená na žalobkyňu. Poukázal na ust. § 151 ods. Civilného sporového poriadku s tým, že žalovaná nijako nerozporovala skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobkyňu, a ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky. Poukázala na odborné vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014 predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp.zn. 13C 79/2014, podľa ktorého banka za splnenia podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách

má právo postupníkovi postúpiť celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky. V prílohe podania zástupca žalobkyne opakovane predložil rovnopisy listín predložených spolu so žalobou.

10. Žalovaná na toto podanie zástupcu žalobkyne, ktoré jej bolo doručené dňa 25.03.2021, nereagovala.

11. Dňa 05.05.2021 bolo súdu doručené písomné podanie zástupcu žalobkyne, ktorým oznámil, že medzičasom eviduje na žalovanú pohľadávku peňažné plnenie vo výške celkom 165 eur. Toto plnenie v podaní špecifikoval ako platbu vo výške 50 zo dňa 24.09.2019, platbu vo výške 10 eur zo dňa 21.11.2019, platby vo výške po 25 eur zo dňa 24.07.2020, 31.08.2020 a 30.09.2020, a platbu vo výške 30 eur zo dňa 16.10.2020. Podaním žalobu sčasti, a to čo do zaplatenia 165 eur s prísl., zobrať späť a navrhol konanie aj v tejto časti zastaviť. Uviedol, že naďalej trvá na zaplatení zvyšnej časti istiny vo výške 2.310,40 eur spolu s jej príslušenstvom a súhlasí so splátkami dlhu žalovanou v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok. Poprel tvrdenie žalovanej, že by jej bolo zaslané akékoľvek potvrdenie o zaplatení celého dlhu zo zmluvy o pôžičke. V prílohe podania predložil súdu listiny „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov“, a listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom pred poskytnutím pôžičky.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu opakovane sčasti späť skôr, než súd otvoril vo veci prvé pojednávanie, resp. predbežne vec prejednal. Súd preto rešpektoval tento jej dispozitívny úkon so žalobou a konanie sčasti, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť, v súlade s citovanou právnou úpravou Civilného sporového poriadku zastavil (Výrok I.). Predmetom konania tak ostal nárok žalobkyne na zaplatenie 2.310,40 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.475,40 eur od 04.04.2017 do 24.09.2019, zo sumy 2.425,40 eur od 25.09.2019 do 21.11.2019, zo sumy 2.415,40 eur od 22.11.2019 do 24.07.2020, zo sumy 2.390,40 eur od 25.07.2020 do 31.08.2020, zo sumy 2.365,40 eur od 01.09.2020 do 30.09.2020, zo sumy 2.340,40 eur od 01.10.2020 do 16.10.2020 a zo sumy 2.310,40 eur od 17.10.2020 do zaplatenia.

16. Súd vec prejednal a rozhodol na prvom pojednávaní konanom dňa 07.05.2021 za prítomnosti iba žalovanej. Zástupca žalobkyne, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neúčast ospravedlnil dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavyšovať trovy konania. Navrhol, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že od spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. mala niekoľko pôžičiek. V roku 2014 si požičala najprv 4.000 eur. V roku 2015 raz 2.000 eur a raz 3.000 eur. Žiadnu pôžičku v súčasnosti neplatí, lebo nemá z čoho. O pôžičke vo výške 3.000 eur už rozhodol tunajší súd rozsudkom v konaní vedenom pod sp.zn. 10Csp 191/2019. Predložila súdu rovnopis rozsudku. V prípade pôžičky vo výške 4.000 eur mala dohodnuté úroky vo výške 27 % ročne. Pri požičaní sumy 4.000 eur tak mala zaplatiť takmer 7.000 eur. To sa jej zdá neprimerane veľa.

17. Súd vykonal vo veci dokazovanie v celom rozsahu návrhu zástupcu žalobkyne, a to všetkými predloženými listinnými dôkazmi. Žalovaná nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu. Vychádzajúc z ust. § 295 Civilného sporového poriadku, ktorý umožňuje súdu vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to pre rozhodnutie nevyhnutné, súd vykonal dokazovanie aj oboznámením obsahu spisov tunajšieho súdu sp.zn. 10Csp 191/2019 a sp.zn.10Csp 192/2019. Na základe takto vykonaného dokazovania súd skutkový stav veci ustálil nasledovne:

18. Žalovaná nepoprela a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za dôvodne spochybnené tvrdenie žalobkyne, že na základe písomnej zmluvy uzavretej žalovanou a spoločnosťou Consumer

Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 25.07.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4.000 eur, a že žalovaná sa zaviazala zaplatiť tejto spoločnosti za podmienok dohodnutých v zmluve celkovú čiastku 6.973,20 eur v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške po 116,22 eur. Tieto skutočnosti zhodne vyplývajú z listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „ZMLUVA O POSKYTNUTÍ NAJĽAHŠEJ POŽIČKY ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE“, číslo zmluvy 5570504332 (ďalej už len „zmluva o úvere“). Listina obsahuje o.i. nasl. údaje: „Druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver,“, „Celková výška a menu úveru (Pôžička (S): 4000,00 eur“, „Celkové náklady spotrebiteľa: 2.973,20 eur“, „Celková čiastka: 6973,20 eur“, „Splátka (Ak): 116,22 eur“, „Počet Splátok(n) 60“, „Sadzba poistenia: 0,00%“, „Fixná ročná úroková sadzba:27,44%“, „RPMN (X) 27,44 %“, „Prvá splátka splatná dňa: 20.8.2014“, „Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci“, „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok):7/2019“, „Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy“. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej, že od spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. mala viaceré pôžičky a k predloženému rovnopisu rozsudku tunajšieho súdu vydanému vo veci sp.zn. 10Csp 191/2019, súd z pripojených spisov tunajšieho súdu zistil, že predmetom konania vedeného pod sp.zn. 10 Csp 191/2019 je plnenie zo zmluvy o pôžičke zo dňa 05.08.2015, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.000 eur, a predmetom konania vedeného pod sp.zn. 10Csp 192/2019 je plnenie zo zmluvy o pôžičke zo dňa 05.08.2015, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička úver vo výške 2.000 eur. V danej veci sa teda nejedná o vec totožnú s vecami prejednávanými v týchto súdnych konaniach.

19. Vykonaným dokazovaním súd ďalej považoval za preukázané, že žalovaná mesačné splátky dohodnuté v zmluve o úvere neplatila riadne a včas, a že na zmluvu o úvere do podania žaloby zaplatila len 3.699 eur. Žalovaná v svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 11.05.2020 síce uviedla, že bola v tom, že peňažný záväzok zo zmluvy o úvere splnila, a že jej o tom prišlo aj potvrdenie. Neuvedla však žiadne vlastné tvrdenia o okolnostiach splnenia celého dlhu, a na preukázanie týchto tvrdení nenavrholo žiadne dôkazy. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Žalovaná síce poprela tvrdenie žalobkyne, avšak na svoje tvrdenia o zaplatení celého peňažného dlhu zo zmluvy o úvere neuvedla žiadne skutkové okolnosti. Navyše, sama vo vyjadrení k žalobe pripustila, že toto tvrdenie nemusí byť pravdivé, počas súdneho konania na zmluvu o úvere zaplatila 165 eur, a následne na pojednávaní tvrdenie sama vyvrátila, keď uviedla, že na všetky pôžičky neplatila, lebo nemala z čoho. Žalovaná tiež nijako nespochybnila listiny predložené žalobkyňou a ich obsah, a to prehľad splátok a úhrad, listinu „Predžalobná upomienka,“ datovanú dňom 26.01.2017, a „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanú dňom 29.03.2017. Podľa týchto listín žalovaná dohodnuté mesačné splátky riadne a včas platila iba od augusta 2014 do augusta 2015 (13 splátok x 116,22 eur = 1.510,86 eur). Následne splátky vo výške 116,20 eur platila nepravidelne s tým, že poslednú splátku v tejto výške 116,20 eur zaplatila v decembri 2016 (05.12.2016). Následne platila už len sporadicky úhrady vo výške 30,40 eur alebo 60 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad za dobu od 15.08.2014 do 31.08.2019 zaplatila celkom 3.699,28 eur.

20. Podľa listiny „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 26.01.2017 a poštovej doručky spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. listom zo dňa 26.01.2017 žalovanej oznámila, že na zmluvu o úvere eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 697,32 eur, žalovanú vyzvala na jeho zaplatenie s upozornením, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude oprávnená úver predčasne zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanej doručený dňa 07.02.2017.

21. Podľa listiny „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 29.03.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. týmto listom žalovanej oznámila, že nakoľko dlžné splátky zo zmluvy o úvere v lehote stanovenej v liste zo dňa 26.01.2017 nezaplatila, stal sa splatným celý dlh zo zmluvy o úvere. Žalovanú súčasne vyzvala na zaplatenie sumy 3.383,84 eur. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že tento list bol žalovanej doručovaný poštou obyčajnou listovou zásielkou. Žalovaná na pojednávaní dňa 07.05.2021 potvrdila, že tento list jej bol riadne doručený.

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, tzn. dňa 25.07.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, patrí síce medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že vždy sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto absolútneho obchodného záväzkového vzťahu je spotrebiteľ, takýto vzťah nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

27. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu ňou založenom postavenie spotrebiteľa. V konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by tento záver dôvodne spochybnili. Súd tu poukazuje aj na samotné označenie zmluvy o úvere ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, jej ustanovenia, ktoré obsahujú pojmy „spotrebiteľ“ a „spotrebiteľský úver“, ako aj na argumentáciu žalobkyne v priebehu sporu, v rámci ktorej dôvodila normami spotrebiteľského práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Veriteľom, s ktorým žalovaná zmluvu o úvere uzavrela, bola obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ktorej predmetom podnikateľskej činnosti podľa obchodného registra bolo poskytovanie úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom.

28. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa, jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný, skutkový stav.

29. Porušenie predpisov spotrebiteľského práva slúžiacich ochrane spotrebiteľa vo vzájomnej kontraktácii s dodávateľom právna úprava spája v zásade s tromi základnými právnymi následkami:

a) so sankciou spočívajúcou v tom, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov,

b) so sankciou neplatnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

c) so sankciou neplatnosti celej alebo časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť pritom neplatná (rovnako ako aj zmluva nespotebiteľského charakteru) aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

31. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

32. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 106/2014 Z.z. účinnom od 01.06.2014 (tzn. v čase uzavretia zmluvy o úvere), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 141/2014 Z.z. účinného od 01.09.2014 (ďalej už len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

34. Podľa § 10d ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

35. Podľa § 10d ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatou sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

36. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola v prejednávanej veci uzavretá dňa 25.07.2014. Podľa cit. ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať s tým, že najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré však najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, stanovilo až novelou vykonanou zákonom č.141/2014 Z.z. účinnou od 01.09.2014. Podľa prechodného ustanovenia §10d nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. k úpravám účinným od 01.06.2014, ak došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období od 31.05.2014 do 01.09.2014, za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

37. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, s prihliadnutím na námietku žalovanej, že dojednaná výška úrokov za úver viac ako 27% ročne sa jej zdá neprimeraná, súd sa v danej veci zaoberal výškou odplaty dojednanej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahuje údaje „Fixná ročná úroková sadzba: 27,44%“, a „RPMN (X) 27,44%“. Podľa webového sídla Národnej banky Slovenska www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bankpriemerná <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bankpriemerná>> úroková miera spotrebiteľských úverov pre domácnosti splatných do 1 do 5 rokov v prvom mesiaci kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu zmluvy o úvere v prejednávanej veci, tzn. v mesiaci apríl 2014, bola 12,62 %. Úroky dojednané vo výške 27,44% ročne teda dvojnásobok tejto úrokovej miery (25,24 %) prevyšujú. Preto súd dojednanie o odplate za poskytnutý spotrebiteľský úver, teda o cene úveru, z dôvodu jeho rozporu so zákonom,

a to ustanoveniami upravujúcimi najvyššiu prípustnú výšku odplaty za spotrebiteľský úver (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č.87/1995 Z.z.) podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné.

38. Žalobkyňa tak nemá právo na odplatu za úver, ale iba na vrátenie nevrátenej istiny úveru. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 4.000 eur. Žalovaná do podania žaloby zaplatila 3.699,28 eur, a v priebehu konania ešte 165 eur (v tejto časti žalobkyňa zobrala žalobu späť a konanie bolo zastavené). Žalovaná teda celkom zaplatila 3.864,28 eur. Preto súd žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni ešte 135,72 eur (4.000 eur - 3.864,28 eur), a žalobu čo do istiny v prevyšujúcej časti zamietol.

39. Po vykonaní dokazovania súd prijal záver (na rozdiel od predbežného právneho posúdenia veci), že žalobkyňa v konaní je vecne aktívne legitimovaná. Podľa notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. na základe projektu jej rozdelenia zlúčením ku dňu 01.01.2018 zanikla a jej právny nástupcom vo vzťahu k pohľadávke voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci sa stala Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Táto banka pohľadávku podľa jej identifikácie v Prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 29.05.2020, uzavretej so žalobkyňou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpila na žalobkyňu. Vykonaným dokazovaním súd považoval za preukázané kumulatívne splnenie osobitných zákonných podmienok pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky na žalobkyňu ako tretí subjekt, vyžadovaných ust. § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“). Toto ust. Zákona o bankách definuje niekoľko podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou, ktoré musia byť všetky kumulatívne splnené. Základnou podmienkou je to, aby postupovaná banková pohľadávka alebo jej časť bola v čase postúpenia splatná. Ďalšou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením či i len časti splatného peňažného záväzku voči banke, a to napriek riadnej písomnej výzve banky, aby pohľadávku splnil.

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere strany v prejednávanej veci dojednali, že žalovaná je povinná plniť peňažné plnenie v 60 splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2014. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaná splátky neplatila riadne a včas. Listom zo dňa 26.01.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka,“, ktorý podľa predloženej poštovej doručky bol žalovanej riadne doručený dňa 07.02.2017, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanú vyzvala na zaplatenie omeškaných splátok a súčasne ju upozornila na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka dojednaného v čl. 12.2.zmluvy o úvere. Podľa prehľadu splátok a úhrad v čase upozornenia žalovaná bola v omeškaní so všetkými splátkami nasledujúcimi po splátke splatnej dňom 20.08.2016, teda v omeškaní s viacerými splátkami viac ako 3 mesiace. Následne listom vyhotoveným zo dňa 29.03.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, ktorého prevzatie žalovaná potvrdila, si spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. účinne (v lehote nie kratšej ako 15 dní) uplatnila právo na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere.

43. Žalobou sa žalobkyňa okrem zaplatenia istiny domáhala na žalovanej aj zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.555,48 eur od 04.04.2017 do zaplatenia. Nárok v tejto časti dôvodila poukazom na listinu „Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 29.03.2017, ktorá bola doručovaná obyčajnou listovou zásielkou s tým, že deň 04.04.2017 je šiestym dňom nasledujúcim po tomto oznámení žalovanej.

44. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Podľa zmluvy o úvere strany dojednali, že žalovaná je povinná plniť peňažné plnenie v 60 splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2014. Súd v konaní považoval za preukázané, že právny predchodcovia žalobkyne splnili zákonné podmienky pre požadovanie zaplatenia celej pohľadávky zo zmluvy o úvere od žalovanej naraz. K uplatneniu práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky naraz došlo listom zo dňa 29.03.2017, ktorý bol žalovanej zasielaný na adresu v SR obyčajnou listovou zásielkou, ktorého prevzatie však žalovaná na pojednávaní potvrdila. Vzhľadom na absenciu dokladu o konkrétnom dni doručenia tohto listu žalovanej súd vychádzal z okolností obvyklých pri doručovaní obyčajných zásielok v rámci SR, a dobu 5 kalendárnych dní považoval za dobu obvyklú pre doručenie zásielky kdekoľvek v rámci SR. Preto žalobkyňu priznal úroky z omeškania zo sumy priznanej istiny vo výške 135,72 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, a to vo výške stanovenej cit. ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., tzn. vo výške 5% ročne. V prevyšujúcej časti súd žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

48. Podľa § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, avšak súd môže v odôvodnených prípadoch určiť lehotu dlhšiu, súd v danej veci povolil žalovanej uložené peňažné plnenie vykonať v splátkach vo výške po 30 eur, a to tak, že omeškanie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd pri povolení splátok vychádzal z výšky dlhu, celkových pomerov na strane žalovanej, ako aj na strane žalobkyne, u ktorej povolenie splátok nebude mať neprimeraný vplyv na jej majetkovú sféru.

49. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. O náhrade trov konania súd v spore rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa žalobu o zaplatenie 245,08 eur s prísl., čo do nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,08 eur zobrala späť bez odôvodnenia, a čo do nároku na zaplatenie 165 eur z dôvodu, že žalovaná po začatí konania túto sumu zaplatila. Vo zvyšnej časti žaloby o zaplatenie 2.310,40 eur s prísl. bola žalobkyňa úspešná čo zaplatenia istiny vo výške 135,72 eur a žalovaná čo do zaplatenia istiny 2.174,28 eur. Pomer úspechu (vrátane zavinenia na zastavení konania) žalovanej vo vzťahu k úspechu (vrátane zavinenia na zastavení konania konania) žalobkyne tak predstavuje 88,5% : 11,5% (2.254,76 eur : 300,72 eur). Žalovanej tak prislúcha právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 77 % trov. Keďže žalovaná si nárok na náhradu trov neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyňi nepriznáva.

Poučenie:

Proti výrokom I. - IV. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.